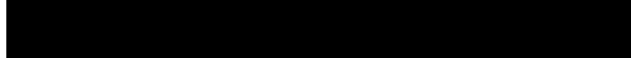

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
 Pécs
 Rákóczi út 34.
 7623

Ügyszám: IV/2843-0/2015
 Erkezett: 2015 SEPT 08.
 Peldány: 1
 Tisztelt Alkotmánybíróság

PECSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
 POSTAI ÚTON / MÁSOLATON ÁTVÉTEL /
 SZEMÉLYESEN / FAXON / EMAILÉN ÉRKEZETT
 Tárgy: alkotmányjogi panaszra 2015 AUG 24.
 PÉLDÁNY vonatkozó indítvány: 1/30
 MELLÉKLET: 9 KÖZTÜK: 1/30
 ÜGYSZÁM: 7-K-26.947/15/15

alatti lakos, mint indítványozó – meghatalmazott jogi képviselőm útján – az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ában rögzített alkotmánybírói hatáskör és az ugyanitt meghatározott indítványozói jogosultság alapján az alábbiak szerint alkotmányjogi panaszra vonatkozó

indítványt

terjesztek elő.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria 2015. május 14. napján kelt és 2015. június 29. napján kézhez kapott Kfv.V.35.470/2014/8 számú ítéletének alaptörvényellenességét és azt semmisítse meg, tekintettel arra, hogy sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében, és így az I. és II. cikkeiben meghatározott alapvető jogaimat.

Az alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a sérelmezett ítélet kézhezvételét követő 60 napon belül nyújtom be. A kézhezvétel napját a ítéleten lévő pecsét igazolja.

Az indítvány megfelel továbbá az Abtv. 27. §-ában megfogalmazott követelményeknek is, mivel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, valamint az indítványozó előtt további jogorvoslati lehetőség nem áll nyitva.

I.

Az alperes először 2010-ben állapította meg a 2004-2007-es időszaknak a hibás vizsgálatával a vélt adóhiányomat 18.734.684,- Ft összegben, ami után 9.367.342,- Ft adóbírságot és 7.890.931,- Ft pótléket szabott ki. (összesen közel 36 millió forint). A Baranya Megyei Bíróság 7.K.20.262/2010/33 számú ítélete folytán a második megismételt eljárásában már csak 2005-2007 évekre vonatkozóan vizsgálódhatott, amikor is még mindig hibás vizsgálati módszerekkel személyi jövedelemadó adónemben 9.411.871,- Ft adókülönbözetet és egyben adóhiányt állapított meg. Az adóhiány után 4.705.935,- Ft adóbírság és 4.176.621,- Ft késedelmi pótlék került megállapításra. (összesen közel 18,3 millió forint)

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.26.947/2013/24. számú ítélete hatályon kívül helyezte az alperes határozatát és új eljárásra utasította, ám a döntés indokolásával több ponton sem értettem egyet.

A felülvizsgálati kérelmemben többek között kértem a Kúriától:

Helyezze hatályon kívül a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.26.947/2013/24. sorszámú jogerős ítéletét, és hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot,

- vagyis mellőzze az ítélet rendelkező részéből a keresetet elutasító rendelkezést,
- egészítse ki a jogerős ítélet indokolását azzal, hogy

- a bevételi pénztárbizonylatok hiányában a könyvelésben szereplő tőkebetétek nem jelentenek valós pénzmozgást, ezért további forrásai a postai takarékbetétbe történő befizetéseknek,
- továbbá állapítsa meg, hogy az alperesnek a megismételt eljárás során kötelessége csökkenteni a felszámított késedelmi pótlék összegét azzal a két bírósági eljárásnak az idejével, amelyre az alperes hibájából került sor.

Ezzel szemben az alperes felülvizsgálati ellenkérelme az ítélet hatályában való fenntartására, a felülvizsgálati kérelmem elutasítására és felülvizsgálati perköltségben való marasztalásomra irányult, különösebb specifikáció nélkül.

A Kúria jelen panaszindítványommal sérelmezett ítélete azonban a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdését összemosva a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.26.947/2013/24. számú ítéletét hatályában fenntartotta, de számomra hátrányosabb helyzetet teremtett, amit sem én, sem az alperes nem kért tőle.

II.

Úgy vélem, hogy a Kúria Kfv.V.35.470/2014/8 számú ítélete a kérelmeken való túlterjeszkedés jogszabályellenessége folytán sérti a már fent hivatkozott alapjogaimat, mivel ítélezése nem felel meg a jogszabályoknak, ugyanis hatályában fenntartó, de kiegészítő rendelkezést tartalmazó ítéletet – erre vonatkozó kérelem, vagy jogszabály nyújtotta lehetőség hiányában – nem hozhatott volna az eljáró bíróság.

A felülvizsgálati kérelmemben azt kértem a Kúriától, hogy a harmadjára elrendelt megismételt közigazgatási eljárásban kerüljön végre vizsgálat alá az is, hogy a valóságos pénzmozgások nélkül a vállalkozásban könyvelt tőkebetétek további forrásai a betétkönyv befizetéseknek. Ezt kérem alapos okom volt, mivel a második bírósági eljárásban mind a tanúként meghallgatott alperesi revizor (Botló Béla), mind a bíróság által kirendelt Harmat Péter igazságügyi adószakértő tanúvallomása azt bizonyította, hogy a vállalkozásom tőkebetétei csupán „könyveléstechnikai eljárások valóságos pénzmozgások nélkül”.

Ehhez képest a Kúria azzal egészítette ki a korábbi ítélet rendelkező részét (kérelem nélkül!), hogy az alperesnek az új eljárásban kizárólag a pénztárkönyvegyenleg rovatának figyelembe vételével kell a pénzforgalmi mérleget újra felállítani.

Vagyis a Kúria a kérelmemmel ellentétesen hivatalból számomra hátrányos eredménnyel egészítette ki az ítéletet, anélkül, hogy ezt bármelyik fél kérte volna.

A polgári perrendtartás szabályozza a kérelemhez kötöttséget és a hivatalbóli eljárás tilalmát. Ezt a szabályt szegte meg a Kúria, amikor éppen a kérelmemmel ellentétesen hivatalból oly módon egészítette ki az ítélet rendelkező részét, hogy utasítást adott az alperesnek arra, hogy a megismételt eljárásban még véletlenül se vizsgálja azt a tényt, amelyet a második bírósági eljárásban már bizonyítottam, nevezetesen azt, hogy a vállalkozás tőkebetétei további forrásai a takarékbetétkönyvbe történő befizetéseknek.

Ezért hivatkoztam már meg a felülvizsgálati kérelmemben az eljárás tisztességtelenségét, amely felülvizsgálati okot egyébként a Kúria figyelmen kívül hagyott.

Az eljárás tisztességtelenségét azonban a felülvizsgálati kérelmem összes indoka alátámasztja, a Pp. 1. §-ával kapcsolatos kúriai indokolás pedig teljes egészében megalapozatlan, mivel a Pp. 2. § (1) bekezdése expressis verbis visszautal a Pp. 1. §-ára.

Összegezve a több mint 5 éve folyó eljárásban úgy vélem jogos igényem, hogy a velem szemben folyó vagyonosodási vizsgálat végre záros határidőn belül befejeződjön.

Az ügy mielőbbi lezárásához szükséges, hogy a második bírósági ítélet végre pontos utasítást adjon a NAV-nak, hogy a harmadik megismételt eljárást milyen szempontok alapján kell lefolytatnia. A Pécsi Törvényszék azonban indokolás nélkül hagyta figyelmen kívül a javamra szóló két tanúvallomást, amelynél fogva az ítélet jogszabálysértő. Az ezzel kapcsolatosan előterjesztett felülvizsgálati kérelmemet érdemben nem vizsgálta a Kúria (ami szintén törvénysértő) és a kérelmetől ellentétesen hivatalból hozott olyan döntést, amely számomra hátrányos módon szűkíti le a harmadik megismételt eljárásban a NAV vizsgálódási szempontjait.

Véleményem szerint a Kúria eljárása nem volt pártatlan, az ítélet kiegészítésével éppen hogy az alperes céljait tette magáévá. Ennél fogva a Kúria eljárása tisztességtelen és az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésébe, a XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdésébe, és így II., illetve I. Cikkeibe is ütközik.

III.

1. Az így meghozott ítélet sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében meghatározott alapvető jogomat.

Az Alaptörvény XXIV. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog explicite szól a döntések indokolásáról. De ugyanezen alapjogból alapelvi szinten vezethető le többek között az a követelmény is, hogy a hatósági eljárás tisztességes, méltányos legyen. Ehhez szorosan kapcsolódik a XXVIII. cikk (1) bekezdése is, amely a pártatlan bíróságról, így a bíraskodásról is, és a tisztességes tárgyalásról, vagyis eljárásról rendelkezik.

Ennek alkotmányos alapját az Alkotmánybíróság korábbi alkotmányértelmező határozatai alapozták meg. Igaz, hogy a hatályos Alaptörvény csak a közigazgatási határozatok törvényességi felülvizsgálatát nevesíti (Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pont), azonban az Alkotmánybíróság korábban kifejtette, hogy *“[a] közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja”* (39/1997. (VII.1.) Ab határozat).

Az idézett szöveg ugyan a korábbi alkotmányi szakaszra hivatkozik, ám álláspontom szerint az Alaptörvény – egyébként az alkotmányi követelményekkel szinte teljes mértékben megegyező – megfelelő cikkének a behelyettesítésével az Alkotmánybíróság által megfogalmazott követelmény a továbbiakban ugyanúgy alkalmazható.

Erre a lehetőséget az Alkotmánybíróság 13/2013. (VI. 17.) AB határozata teremti meg, amely szerint az Alkotmánybíróság „az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}.

Mindezekre figyelemmel a közigazgatási határozatok törvényességi ellenőrzése csak a tisztességes eljáráshoz való jogra tekintettel végezhető el. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben megállapította, hogy *„az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (az Alaptörvényben tisztességesen) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni. (39/1997. (VII.1.) Ab határozat)*

2. A XXVIII. Cikk (7) bekezdése szerint jogorvoslathoz való jogommal élttem, egy olyan helyzetben, ami jogos érdekemet érinti, mégis a jogorvoslati kérelmem folytán eljáró bíróság hozott ítéletet hozó Kúria a fent már kifejtettek szerint – nem orvosolta a kialakult jogszabályellenes helyzetet, hanem eljárásával még inkább azzá tette.

3. Fentiekből egyenesen következik az, hogy az indítványban panaszolt végzést hozó bíróság nem tett eleget az állam elsődrendű kötelezettségének sem, amely az Alaptörvény I. cikkében került megfogalmazásra.

4. Úgy vélem, hogy a fent kifejtett alapjogsérelmek miatt emberi méltóságomat is (II. cikk) sérti a Kúria fent már kifejtett és a mellékelt iratokkal igazolt Alaptörvénybe ütköző ítéletének.

Mindezekre tekintettel tisztelettel kérem, hogy az Alkotmánybíróság adjon helyt az indítványomban foglaltaknak.

IV.

Úgy vélem, hogy a Kúria megsemmisíteni kért Kfv.V.35.470/2014/8 számú ítélete, és az ezen ítélettel helyben hagyott, mégis új utasítást tartalmazó új eljárásra való utasítás ténye a fentiek szerint sérti az Alaptörvényben meghatározott alapvető jogaimat.

Mindezekre tekintettel, tisztelettel kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Kfv.V.35.470/2014/8 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg.

Nyilatkozom, hogy a tárgyi ügyben további jogorvoslati lehetőség nem áll nyitva előttem, illetve nincs folyamatban a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás és a felek perújítást sem kezdeményeztek.

Adatkezelésre vonatkozó nyilatkozatomat, jogi képviselőm meghatalmazását, illetve az indítványom elbírálásához szükséges iratokat az alábbiak szerint mellékelten csatolom:

- ügyvédi meghatalmazás
- adatkezelési nyilatkozat
- 1842962507/Pécs hivatkozási számú másodfokú határozat
- a határozattal szembeni kereset
- Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.26.947/2013/24. számú ítélete
- az ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelem
- az alperes felülvizsgálati ellenkérelme
- Kúria Kfv.V.35.470/2014/8 számú ítélete

Pécs, 2015. augusztus 19.

Tisztelettel:

Képviselőtében

